

PAVEL KOHOUT (2020)

AUGUST & VOSUM BÍLEJCH LUMPICÁNŮ

x

Zkráceno s láskou pro děti i doprovod
ze hry AUGUST AUGUST, AUGUST
(1967)

OSOBY

PAN ŘEDITEL HOLZKNECHT
JEHO MANŽELKA NĚMÁ EPISODA
EVELÝNA, JEHO DCERA NĚMÁ EPISODA
INSPEKTOR MANÉŽE

AUGUST AUGUST, AUGUST
LULU
BUMBUL
AUGUST JUNIOR

CIRKUSOVÍ UMĚLCI
CIRKUSOVÁ KAPELA
CIRKUSOVÍ STAVĚČI
CIRKUSOVÁ ZVĚŘ

Na balustrádu, která nemůže chybět v čele manéže, nad červenou sametovou oponou, zakrývající Bránu Umělců, nastoupí kapela v malebných livrejích se zlatým lemováním. Ani čepice s kšiltem jim nebudou chybět, ani orosené püllitry, z nichž budou celý večer svlažovat vyprahlá hrdla. Hbitě začnou koncertovat. V určený čas se ozve gong, lustry v sále zhasnou, odejdou prodavači pokroutek a párků; nad manéží se vztyčí bílý snop světla. A pak už vejde naráz a v celé své nesmrtelné kráse – c i r k u s – a až dorazí všichni na svá místa, pochod jako když utne, zazní slavnostní intráda a špalírem umělců dostaví se ve fraku a s cylindrem sám – Pan Ředitel Holzknecht. Promluví, a kapela podtrhává jeho vznešené myšlenky.

ŘEDITEL

Velevážení! Já i moje žena,
 má dcera, moji lidé i má zvěř –
 jsme připraveni. Naše věc je prostá:
 Sejmout z vás na pár hodin tíhu života!
 Nuže – jste zde! A já i moje žena,
 má dcera, moji lidé i má zvěř
 jsme připraveni zbavit vás té tíhy
 bez ohledu, kdo kolik zaplatil.
 Jsme cirkus! Božský cirkus! Neboť Pán,
 sotvaže řekl slze – Nechať kaneš!
 se zhrozil jí. I stvořil tento stan
 a usmál se a pravil:

VŠICHNI

Budiž manéž!

Švihne bičem a melodram vystřídá triviální melodie. A všichni umělci se na ten povel dají do pohybu, míhají se kužele i těla a je to krásné! Pan Ředitel Holzknecht stojí uprostřed toho víření jako zemská osa.

ŘEDITEL

Tak teď, když jsme se spolu dohodli,
 si račte udělati pohodlí,
 dívky i chlapci, všichni, kdo jsou s vámi
 tátové, mámy, doprovodné dámy
 smutky i strasti vás hned opustí,
 když uslyšíte pozdrav augustí!

Ozve se strašlivé vřeštění hasičského klaksonu, hudba zmlkne, vše se zastaví a hledí k Bráně Umělců. A to bude on, miláčku, on v obrovských křápech a plandavých kalhotách, on s kloboukem stokrát rozsednutým, on s bambulovitým nosem, s červeně nalíčenými ústy a s dvěma velkými bílými plackami kolem očí, on, August, ten nejdůvěřivější ze všech klaunů, který je pro své dobré srdce vždycky napálen. Nechá klakson zmizet v nohavicích a počne bez dechu vykřikovat.

AUGUST

Pane ředitel, pane ředitel!

ŘEDITEL

No co je, August?

AUGUST

Pane ředitel, můžu se vás na něco voptat?

ŘEDITEL

No prosím, ale rychle!

AUGUST

Pane ředitel, může se říkat panu řediteli august?

ŘEDITEL

No to se nesmí!!

AUGUST

A pane ředitel, může se říkat augustovi pane ředitel?

ŘEDITEL

No to se může...

AUGUST

Aha... tak vám děkuju – pane ředitel! Hahahahaha!

Všechno se začne smát a Pan Ředitel může dát Augustovi první facku. August prchá s pištěním z manéže, kapela znovu spustí úvodní pochod a řady artistů zahájí defilé k Bráně Umělců, zatímco Pan Ředitel Holz knecht končí svůj prolog.

ŘEDITEL

Velevážení! Já i moje žena,
 má dcera, moji lidé i má zvěř –
 jsme připraveni! Naše věc je prostá:
 Odvést vás do krajů, kde není nic
 než naše umění, kde nesvornosti není,
 kde slza po tváři nestéká varovně.
 Mám čest vám oznámit, že naše představení
 dosáhne nejvyšší světové úrovně!

Uklání se a jako poslední opustí manéž, odváděje dvorně svou ženu a dceru. Sotva za ním stavěči uctivě zatáhnou červenou oponu a zahájí horečnou přestavbu, postoupí kupředu Inspektor manéže s mikrofonem.

INSPEKTOR

Náš program v sobě obsáhne řadu znamenitých výstupů a čísel, mezi nimiž nebude chybět ani salto mortale, ani šestnáct somálských slonů a jehož vyvrcholením bude velkolepý Valčík Osmi Bílých Lipicánů, které povede sám – Pan Ředitel Holzknecht!

Na jeho znamení začne hrát kapela podmanivou melodii Valčíku Osmi Bílých Lipicánů, aby dala již předem zатуšit jeho nádheru. V tu chvíli se z B brány znovu vyřítí rozčilený August, běží po pistě a volá do publika.

AUGUST

To je krááásný! To je... to je... to je krááásný!

INSPEKTOR

Co je krásný, August?

AUGUST

Frizírovat vosum bílejch lumpicánů!

INSPEKTOR

Chtěl bys je taky drezírovat, August?

AUGUST

To by bylo prima!

INSPEKTOR

Tak to zkus!

AUGUST

To bude prima! (*Žene se nadšeně ke gardině.*) Koníčky – koníčky – puta – puta!

INSPEKTOR

Hahahaha! To bys musel mít píšťalu.

AUGUST

Proč?

INSPEKTOR

Abys je mohl svolat. Bez píšťaly nesvoláš osm bílých lipicánů.

AUGUST

To je prima! (*Náhle zapíská na píšťalu a sám se lekne.*)

INSPEKTOR

Kde jsi vzal píšťalu?

AUGUST

Tu sem si sám upísk. Puta – puta – koníčky...!

INSPEKTOR

To bys musel mít ještě bič!

AUGUST

Proč?

INSPEKTOR

Abys jim dával povely. Bez biče nemůžeš tušit osm bílých lipicánů.

AUGUST

To je prima! (*Vytáhne bič a práskne, div si nepodrazí nohy.*)

INSPEKTOR

Kde jsi vzal bič?

AUGUST

Von utek.

INSPEKTOR

Odkud!

AUGUST

Z bičích zápasů. Puta – puta!

INSPEKTOR

Cože? No dobře! Ale to všechno pořád nestačí.

AUGUST

Mám.

INSPEKTOR

Co máš?

AUGUST

Cukr. (*Vytáhne kostku.*) Bez cukru nemůžu bejt vod těch lumpicánů milovanej!

INSPEKTOR

Ne! Víš, co bys musel ještě? To by ses musel stát Panem Ředitelem!

AUGUST

Já??

INSPEKTOR

Jenom Pan Ředitel smí drezírovat osm bílých lipicánů.

AUGUST

To bude prima! (*Se zavřenýma očima se poddá melodii, jako by lipicány předváděl skutečně.*)

VŠICHNI

Hahahaha!

ŘEDITEL

(*vchází s laskavou tváří*) Copak je tu k smíchu?

AUGUST

Pane ředitel, pane ředitel!

ŘEDITEL

No co je, August?

AUGUST

Pane ředitel, já se musím stát Panem Ředitelem!

INSPEKTOR

Hahahaha!

ŘEDITEL

A pročpak, August?

AUGUST

Já potom budu smět frizírovat vosum bílejších lumpicánů!

INSPEKTOR

Hahahaha!

ŘEDITEL

A nač bys je chtěl drezírovat, August?

AUGUST

Protože je to krááásný!

INSPEKTOR

Hahahaha!

ŘEDITEL

Vám se to nelíbí?

INSPEKTOR

Mně...? Naopak, pane řediteli...!

ŘEDITEL

Vy jste nikdy nechtěl drezírovat osm bílých lipicánů?

INSPEKTOR

Já?? Pane řediteli, ve snu mě nenapadlo...

AUGUST

Já sem tím ve snu napadenej!

ŘEDITEL

Proč by August nemohl drezírovat osm bílých lipicánů?

INSPEKTOR

Je to jaktěživo extranumr Pana Ředitele!

ŘEDITEL

A proč by se August nemohl stát Panem Ředitelem?

AUGUST

To je příma!

ŘEDITEL

Musí ovšem vyplnit tři podmínky.

INSPEKTOR

Ach ovšem! Tři podmínky. Hahahaha! To je orižinální nápad, pane řediteli – Stůj! Kam letíš?

AUGUST

(je u východu zadržen stavěči) Pro seno.

INSPEKTOR

Na co seno??

AUGUST

Abych nacpal ty podmínky.

INSPEKTOR

August! *(Facka.)* Podmínka není slamník!

AUGUST

A co to je?

INSPEKTOR

Ty to nevíš?

AUGUST

Vy jo?

INSPEKTOR

No ovšem! Podmínka je, když... *(Vyčerpá se.)*

AUGUST

Aha! *(Dostane facku.)*

ŘEDITEL *(mu pomůže)*

Podmínka je získat to, co mám já, a proto jsem Panem Ředitelem.

AUGUST

A když to vyzískám, tak já budu Panem Ředitelem?

ŘEDITEL

Ano.

AUGUST

A budu frizírovat vosum bílejších lumpicánů?

ŘEDITEL

Ano.

AUGUST

Plácnem si na to, pane ředitel?

ŘEDITEL

Ano. (*Dá mu facku.*)

AUGUST

To je prima! Tak já už to chci vyzískávat!

ŘEDITEL

První podmínka je, abys měl vizitku.

AUGUST

Co to je?

ŘEDITEL

Náhodou tu jednu mám, mohu ti ji ukázat. (*Tleskne.*)

Vyjde stavěč se stříbrným podnosem.

AUGUST

Ničevó něvýžu! Ábr gár nyks!

Ředitel vykouzlí na podnose vizitku a Inspektor ji donese Augustovi. August do ní kousne a dostane další facku.

INSPEKTOR

Hahahaha! To není oplatka, ale vizitka.

AUGUST

Co se s tím dělá?

INSPEKTOR

To se čte.

AUGUST

Já nemám dalekohled.

INSPEKTOR

K čemu dalekohled?

AUGUST

Já mám slabej pohled.

INSPEKTOR

Na té vizitce je napsáno: Ant. Holzknacht, Pan Ředitel.

AUGUST

(ukazuje nadšeně na Pana Ředitele) To je von!

INSPEKTOR

Ano, to je Pan Ředitel.

AUGUST

Toho znám. A kdo sou ty druhý dva?

INSPEKTOR

Který dva?

AUGUST

Ten Holzknecht s tím Antem?

INSPEKTOR

August! Pan Ředitel je povolání. Holzknecht je příjmení, Ant. je zkratka.

AUGUST

Zkratka co?

INSPEKTOR

Co zkratka co? Je to zkratka.

AUGUST

Von je hloupej. Říká pořád Ant je zkratka, je to zkratka, a dál neví.

ŘEDITEL *(laskavě)*

August! Zkratka je zkrácenina pro vizitky. Máš vizitku?

AUGUST

Proč?

INSPEKTOR

Pan Ředitel musí mít vizitku, jinak nemůže být Panem Ředitelem.

AUGUST

Jo jo. *(Nese mu podnos.)*

ŘEDITEL

To je má vizitka. Musíš mít vlastní.

AUGUST

Jo jo. *(Vytáhne obrovský kalendář.)*

ŘEDITEL

To je kalendář!

INSPEKTOR

To je moje vizitka, já mám větší vizáž!

ŘEDITEL

Kde je tam tvé jméno?

AUGUST

Tady. *(Nastaví tři listy pod sebe tak, že se objeví třikrát velké SRPEN.)*

INSPEKTOR

Co je to za pitomost?

AUGUST

To je českých překlad! Tady to mám německy, anglicky – a slovensky! (*Otočí kalendář tak, že se na třech listech objeví třikrát pod sebou slovo AUGUST.*) Vprostředku je méno, dole povolání a nahoře zkrácenina Augustina. To je prima. Já budu frizírovat vosum bílejších lumpicánů! (*Vytáhne trubku a nadšeně zatroubí tuš.*)

ŘEDITEL

Výborně, August, ale to byla jen první podmínka. Druhá je těžší.

AUGUST

(*ukazuje svaly*) Já ji unesu. Já mám už pišťalku, bič, cukr a vizitku.

ŘEDITEL

August – pozor! Druhá podmínka je: musíš založit rodinu.

AUGUST

Já ji založím!! (*Lekne se.*) A co když ji pak nenajdu?

ŘEDITEL

August! To znamená, že musíš mít především ženu.

AUGUST

Co je to?

Pan Ředitel luskně prsty a na ten povel předstoupí Inspektor manéže s mikrofonem. Tuš.

INSPEKTOR

Naše Paní Ředitelová Holzknichtová!

Hudba. Paní ředitelová drezíruje neviditelné zvíře.

ŘEDITEL

No, August!

AUGUST

Kdo to je?

ŘEDITEL

Moje žena.

AUGUST

Nač to je?

ŘEDITEL

Kdo chce být Panem Ředitelem, musí mít ženu.

AUGUST

Proč?

ŘEDITEL

Aby mu pomáhala. Aby byla první dáma. Aby seděla v lóži, až budeš drezírovat osm bílých lipicánů.

AUGUST

To bude prima! A jak se získá ta žena?

ŘEDITEL

Musíš si ji vzít. Stůj! Kam běžíš?

AUGUST

Du si ji vzít.

ŘEDITEL

Koho?

AUGUST

Pani Ředitelovou.

ŘEDITEL

To nemůžeš. Je to už moje žena.

AUGUST

Komu vy jste ji vzal?

INSPEKTOR

(mu dá facku) To sem nepatří.

Číslo končí. Paní Ředitelová i neviditelné zvíře se děkují. Pan Ředitel líbá Paní Ředitelové ruku, vrací ji pro aplaus.

AUGUST

Nemáte eště jednu?

ŘEDITEL

Ne.

AUGUST

Hohohohó!

ŘEDITEL

Proč brečíš, August?

AUGUST

Komu ji teda vemu?

ŘEDITEL

Musíš si ji namluvit.

AUGUST

Jo, jo! *(Zavře oči a začne brumlat.)*

ŘEDITEL

Co to děláš?

AUGUST

Já si ji namlouvám.

ŘEDITEL

August! Sám si ji namluvit nemůžeš, napřed se musíš s nějakou seznámit.

AUGUST

Hohohohó!

ŘEDITEL

Proč brečíš?

AUGUST

Já žádnou neznám!

ŘEDITEL

Náhodou přišla právě pošta, třeba ti nějak pomůže. (*Luskne.*)

STAVĚČ

(*se objeví s poštovním holubem*) Je tu dopis, pane řediteli.

ŘEDITEL

Ten dopis není pro mne. Je tu napsáno Pan August August, august. (*Podá jej Inspektorovi a odchází.*)

INSPEKTOR

Hahahaha! To je inkluzivní nápad, pane řediteli! August! Přišel ti dopis.

AUGUST

(*schovává se*) Já už budu hodnej!

INSPEKTOR

Stůj, hlupáku, nikdo ti nic nedělá. Je to psaní. Někdo ti píše.

AUGUST

Proč?

INSPEKTOR

Asi ti něco chce.

AUGUST

Tak proč sem nepřijde?

INSPEKTOR

Osle! Ty chceš být Panem Ředitelem? Pan Ředitel není hej počkej! Kdo mu něco chce, musí mu napsat.

AUGUST

To je prima! A kdo mi něco chce?

INSPEKTOR

To se dočteš.

AUGUST

Já mám špatnej pohled.

INSPEKTOR

Tak tady máš dalekohled!(*Podá mu ho, aby se nemohl vymlouvat.*)

AUGUST

(*nechá dopis v jeho ruce a běží na druhou stranu manéže*) Vejš! Níž!
Hahahaha!

INSPEKTOR

Čemu se směješ?

AUGUST

(*ukazuje ždibec*) Vy jste takhle mrňavej!

INSPEKTOR

Otoč si to, vrtáku!

AUGUST (*učiní tak a strašně se ulekne*)

Ááá!

INSPEKTOR

Co je?

AUGUST

Na vás je zblízka strašnej pohled, pane inšpektor!

INSPEKTOR

(*praští dopisem*) Tak si to přečti sám!

AUGUST

Já neumím číst...!

INSPEKTOR

Ty neumíš číst? A jak chceš být Panem Ředitelem?

AUGUST

Já si najmu četníka.

INSPEKTOR

Na co četníka?

AUGUST

Aby mi ho přečet.

INSPEKTOR

Hahahaha! Tak zatím ti to přečtu já.

AUGUST

Vy umíte číst, pane inšpektor?

INSPEKTOR

(*polichocen*) No ovšem!

AUGUST

Tak proč nejste panem ředitelem?

INSPEKTOR

Protože mám rozum.

AUGUST

Pan ředitel nemá?

INSPEKTOR

Ovšemže má!

AUGUST

Tak proč nejste panem řiditelem?

INSPEKTOR

Protože nejsem šašek!

AUGUST

Pan ředitel je?

INSPEKTOR

Ovšemže není! Šašek jsi ty!

AUGUST

Tak proč nejste panem řiditelem?

INSPEKTOR

(křičí) Protože jsem inspektor manéže!

AUGUST

A pane inšpektor, co je víc, pan inšpektor nebo august?

INSPEKTOR

Ovšemže inspektor!

AUGUST

Pane inšpektor a proč teda já můžu bejt panem řiditelem a vy ne?

INSPEKTOR

(řve) Jestli nepřestaneš s pitomým ptáním, nepřečtu ti to psaní a máš po ženě!

AUGUST

Ne ne, přečtěte mi ho, ať tu ženu seženu!

INSPEKTOR

Tak poslouchej dobře: „Vážený pane...“ Proč se otáčíš?

AUGUST

Já hledám toho pána.

INSPEKTOR

To jsi přece ty.

AUGUST

Já?? To je prima!

INSPEKTOR

„Vážený pane. Od té chvíle, kdy jste zavítal do našeho města, jsem ztracená!“ Kam letíš?

AUGUST

Du ji hledat.

INSPEKTOR

Stůj! To je takový obrat.

AUGUST

Kam?

INSPEKTOR

Nikam. Je z tebe celá pryč.

AUGUST

Kde?

INSPEKTOR

Nikde.

AUGUST

Tak odkad' mi píše?

INSPEKTOR

Mamlasi. Je prostě celá bez sebe.

AUGUST

A s kým je?

INSPEKTOR

S nikým. Je celá nesvá.

AUGUST

A čí je?

INSPEKTOR

Ničí, proto ti píše. A mlč, nebo toho nechám! „Denně chodím obdivovat váš mužný hlas...“

AUGUST

Můj možnej hlas!

INSPEKTOR

„...a vaši ztepilou postavu!“

AUGUST

Mou opilou postavu!

INSPEKTOR

„Jak jste to dokázal, vy jeden!“

AUGUST

Já nevím.

INSPEKTOR

To se ptá ona.

AUGUST

Já vím. Já jí odpovídám.

INSPEKTOR

Ona neslyší.

AUGUST

Hohohohó!

INSPEKTOR

Co je ti?

AUGUST

Tak vona je hluchá!

INSPEKTOR

Proč by byla hluchá? Neslyší, protože tu není. Tady píše: „Čekám vás v apartmá hotelu Hvězda, abych vám dala vše...“ Stůj!

August už byl téměř v bráně a teď se marně vzpouzí stavěčům, kteří ho vlečou zpátky do manéže.

AUGUST

Já nechci!

INSPEKTOR

Proč nechceš?

AUGUST

Protože koušou!

INSPEKTOR

Kdo kouše?

AUGUST

Vše koušou.

INSPEKTOR

Pitomče! Vše nejsou vši, ale všecko. Čeká na tebe, aby ti dala všecko.

AUGUST

Co všecko?

INSPEKTOR

Všecko, co má. Chápeš? Čeká na tebe, aby ti dala úplně všecko!

AUGUST

Vše má taky?

INSPEKTOR

Moulo! Ona je dáma!

Augusta znovu zadrželi.

INSPEKTOR

Co tě zas raflo?

AUGUST

Vy ste řekl sám, že dá, že je má.

Facka.

INSPEKTOR

Poslouchej ušima. Říkám, že ti píše dáma! Dáma vši nemá!

AUGUST

A co má dáma?

INSPEKTOR

To ti řekne sama. „Hořím touhou, usychám žalem, přileť ke mně na perutích lásky, klíč je pod rohožkou, tvá věrně milující Lulu.“

AUGUST

Lulu!!

INSPEKTOR

Ano.

AUGUST

To je prima! (*Rozběhne se.*)

INSPEKTOR

(*nastaví mu nohu, až upadne*) Kam letíš?

AUGUST

K Lulu!

INSPEKTOR

Takhle k dámě?

AUGUST

Jak se lítá k dámě?

INSPEKTOR

Neslyšels? Na perutích lásky tě čeká, to znamená, že čeká gentlemana!

AUGUST

A mě ne?

INSPEKTOR

Tebe gentlemana.

AUGUST

My k ní pudem dva?

INSPEKTOR

Ne! Gentlemanem se musíš stát. Musíš mít klobouk, hůl, kravatu a bílé rukavice. A přirozeně kytici. Alou! Přijď se mi ukázat!

AUGUST

Jojo. Hůl rovnou?

INSPEKTOR

Už jsi viděl křivou hůl?

AUGUST

Ne, já jestli si ji mám vzít rovnou nebo až pak!

INSPEKTOR

Rovnou! Plav!

August začne dělat tempa

INSPEKTOR

Leť!

August začne mávat rukama.

ŘEDITEL

(vejde a zavelí) Zmiz!

August zázračně zmizí, Pan Ředitel se uklání a děkuje za aplaus.

INSPEKTOR

Hahahaha! To se vám povídlo, pane řediteli! Škoda že nezažijeme tu blamáž v hotelu Hvězda!

ŘEDITEL

Musí se s tou dámou setkat zde.

INSPEKTOR

V manéži?

ŘEDITEL

Rád bych, aby si přišlo na své naše publikum.

INSPEKTOR

Ovšem! Ovšem... *(K publiku.)* Najde se dáma, která touží sejít se s Augustem?

ŘEDITEL

Náhodou tu jednu mám, není vůbec proti tomu.

Luskne prsty. Vyčaruje loutku v životní velikosti. Má augustí šaty, augustí tvář, zrzavé vlasy a zrzavé paraplíčko. Stavěči ji posadí na židli.

INSPEKTOR

Ale to je panna! No to je uňikátní nápad, pane řediteli, ten se bude divit!

ŘEDITEL

Přál bych si, aby mě nezklamal.

Objeví se August v předepsaném vybavení.

AUGUST

Pane ředitel, pane ředitel, já už můžu bejt Panem Řiditelem, chce mě jedna uschnutá dáma, je ze sebe celá někde jinde, je dočista beze mě! Já musím letět, pane ředitel, ona mě čeká pod rohožkou!

ŘEDITEL

Už nikam nemusíš, August! Přišla za tebou sama.

AUGUST

Za mnou? (*Otáčí se za sebe.*)

ŘEDITEL

August! Přišla za tebou, ale sedí před tebou!

AUGUST

Já nic nevidím. (*Otočen Inspektorem stojí těsně před ní.*) Áááá!

ŘEDITEL

Klid, August!

AUGUST

Kdo je to?

ŘEDITEL

To je ona.

August omdlí; zachytí ho a ovívají.

ŘEDITEL

August! Co je ti?

AUGUST

Ta je krááásná!

Znovu omdlí, znovu ho zachytí a ovívají.

Hej! Co je s tebou?

AUGUST

Ta je krááásnááá...!

Než stačí znovu omdlít, dostane od Inspektora facku a vzpamatuje se.

ŘEDITEL

No tak! Už je to v pořádku.

AUGUST

Co mám dělat?

ŘEDITEL

Napřed si sundej rukavici!

AUGUST

Jo, jo. (*Horečně sundává na pokračování nekončící rukavici.*)

ŘEDITEL

Rychle. Pozor, aby ti neodešla!

AUGUST

Jo jo. (*Pro jistotu přišlápne dámě nohu.*)

ŘEDITEL

Teď můžeš líbat ruku.

AUGUST

Jo jo. (*Líbá si ruku.*)

INSPEKTOR

Jí, jelito!

AUGUST

Kdo?

ŘEDITEL

Co kdo?

AUGUST

Kdo jí jelito?

INSPEKTOR

Říkám tobě jelito, protože ruku musíš líbat jí.

AUGUST

Proč si jí nelíbá sama? Ona to neumí?

ŘEDITEL

Umí, ale ty jsi muž!

AUGUST

Už? (*Líbá jí ruku.*) Ta má měkkou kůž! Jako náš vembloud.

ŘEDITEL

Teď musíš pozdravit.

AUGUST

Jak?

INSPEKTOR

Neslyšel jsi nikdy, jak se zdraví?

AUGUST

Jo jo.

ŘEDITEL

No tak pozdrav stejně!

AUGUST

(s holí jak puškou řve na pannu) Čestná rotóó, nazdar!

INSPEKTOR

Hahahaha!

ŘEDITEL

No vidíš! A teď se jí vyznej!

AUGUST

Já jsem nic neukrad!

ŘEDITEL

August! Ty ses nikdy nevyznával ženě?

AUGUST

Nikdy!!

INSPEKTOR

No to jsi pro ni pravý poklad!

ŘEDITEL

Muž se vyznává ženě z toho, co k ní cítí.

August pannu očichává

ŘEDITEL

Z toho, co k ní chová.

August chce pannu chovat.

ŘEDITEL

No tak! Budu ti napovídat: kytici.

AUGUST

Kytici... *(Podá ji jemu.)*

ŘEDITEL

Nemehlo!

AUGUST

(panně) Nemehlo!

ŘEDITEL

Ty jsi nemehlo!

AUGUST

(něžně) Ty si nemehlo, Lulu!

INSPEKTOR

Já z tebe dostanu mladý!

AUGUST

Já z tebe dostanu mladý, Lulu!

INSPEKTOR

Dočista se zfamfrněl!

AUGUST

Dočista sem zfamfrněl, Lulu!

Ředitel zdraví cylindrem publikum a odchází. Zazní refrén valčíku. August začne i s pannou tančit.

AUGUST

Lulu! Já k tobě cítím piliny, ve kterejch tančí osum bílejch lupicánů! Já k tobě budu chovat všecko, co má perutě... (*Panna mu upadne.*) Co se stalo??

INSPEKTOR

Co se stalo?

AUGUST

Je celá skulená.

INSPEKTOR

Má shnilý kolena! Hahahaha!

AUGUST

Hohohohó! Hohohohó! Co mám dělat?

INSPEKTOR

Musíš ji pochovat!

Stavěči přivezou rakev a vloží do ní Lulu

AUGUST

Jo jo! (*Tahá pannu z rakve*)

INSPEKTOR

Co to děláš?

AUGUST

Já ji chci chovat.

INSPEKTOR

Pochovat znamená zahrabat do země.

AUGUST

Ne ne! Já se na ni chci koukat!

INSPEKTOR

To je policejně zakázáno. Je to mrtvola!

AUGUST

Je to Lulu. Já se jí chci vyznávat!

INSPEKTOR

Už se s ní můžeš jenom rozloučit. Ale rychle! Dávám ti na to přesně minutu! Tu máš! (*Podá mu řehtačku.*)

AUGUST

Nač to je?

INSPEKTOR

Aby ti ji zatím nesežrali ptáci. Hahahaha! (*Odchází.*)

AUGUST

(*klečí u rakve a řehtá*) Lulu! Ty seš krásná! Ty máš celou podmínku tak krásnou! Ty mi dáš vše – a já si vše vezmu, i dyž koušou! Já tě budu hasit i zalejvat! (*Kropí pannu z konve.*) Já pro tebe budu frizírovat vosum bílejších lumpicánů a ty budeš sedět v louži! Ty budeš první dáma a porád už nalezená budeš a nebudeš ani trošku celá pryč, ale budem oba se sebou!

Najednou všechno strne. Panna se protáhne, spatří zkoprnělého inspektora, hupsne na zem a běží k němu.

AUGUST

Ááá! (*Leknutím se svalí.*)

LULU

Pane inšpektor, pane inšpektor, kdo může víc, pan inšpektor nebo veš?

INSPEKTOR

Co je to za otázku? Ovšemže inspektor!

LULU

Tak zkuste kousnout veš do zadnice, pane inšpektor!

Dostane facku.

LULU

To je příma!

INSPEKTOR

(*konsternován Placmistroví*) Co to má znamenat?

PLACMISTR

Já nevím, pane inspektore.

INSPEKTOR

Pane řediteli, pane řediteli! (*Odbíhá.*)

LULU

Hihihih! (*Spatří Augusta.*) Ááá! Kdo je to?

AUGUST

Já!

LULU

Ten má krásný méno!

Omdlí, on ji zachytí.

AUGUST

Lulu! Co je ti?

LULU

Ten má mužnej hlas!

Zas omdlí, on ji zas zachytí.

AUGUST

Co se ti stalo, Lulu?

LULU

Ten má opilou postavu!

Omdlí pro změnu dopředu, takže mu padne do náruče.

AUGUST

Lulu! To ty jsi mi dala vše.

LULU

I sebe?

AUGUST

I tebe.

LULU

(*zkouší ruce i nohy*) To já už nejsem panna?

AUGUST

Ne. Teďko budeš má žena.

LULU

A co budeš ty?

AUGUST

Já budu tvůj žeňák!

OBA

To je prima!

Kopou se radostně do zadku. Vyjevený Inspektor manéže už přivádí Pana Ředitele. August a Lulu jim běží vstříc.

AUGUST

Pane ředitel, pane ředitel, já mám vyzískanou ženu!

ŘEDITEL

Výborně! Jak udělal ten trik?

INSPEKTOR

Já nemám tušení, pane řediteli...!

LULU

(vytáhne pytlík) Já mám!

AUGUST

Vona má!

ŘEDITEL

Co je to?

LULU

To je moje tušení.

INSPEKTOR

Copak tušení může být v pytlíku?

LULU

To je sušený tušení! Já sem ho měla, že on bude můj žeňák. *Sype na Augusta flitry.*

AUGUST

Pane ředitel, pane ředitel, teď už můžu bejt panem ředitelem!

ŘEDITEL

August! To je zatím jenom slečna. Aby z ní byla tvá žena, musíš si ji vzít.

AUGUST

Ale já už ji mám.

LULU

Ale von už mě má.

ŘEDITEL

Vy spolu zatím jenom chodíte.

LULU

My spolu i stojíme...!

ŘEDITEL

To nestačí. Musíš ji dostat.

AUGUST

Proč?

ŘEDITEL

Protože ti zatím nepatří.

AUGUST

Paní ředitelová vám patří?

ŘEDITEL

Pochopitelně.

AUGUST

A od koho jste ji dostal?

ŘEDITEL

Od svého tchána. Stůj! Kam?

AUGUST

Pro vašeho chána!

ŘEDITEL

Co mu chceš?

AUGUST

Ať mi taky dá Lulu.

ŘEDITEL

To není jeho dcera. Tu ti může dát pouze její otec!

AUGUST

Hohohohó!

LULU

Proč brečíš, August?

AUGUST

Protože mi tě nikdo nedá. Hohohohó!

ŘEDITEL

Ledaže by Lulu měla otce.

INSPEKTOR

Hahahaha! To je hitparádní nápad, pane řediteli!

LULU

Já taky měla octa.

AUGUST

Jeje a kde je?

LULU

Hohohohó! On sedí.

AUGUST

Tak ať vstane.

LULU

On je zavřenej.

AUGUST

Kde je zavřenej?

LULU

No v base. Hohohohó!

INSPEKTOR

Hahahaha! To bude pěkná paní ředitelová.

AUGUST

Proč brečíš? Tak mu otevřem a on mi tě dá!

Otevře basu cirkusové kapely a z ní vypochoduje Bumbul. Oblečen a nalíčen je stejně jako August a Lulu, jen šošolku vlasů má mléčně bílou.

BUMBUL

Hulá hulá! Jdu tady dobře do ráje? Čeká mě tam anžážná

ŘEDITEL

Kdo to je?

INSPEKTOR

Kdo jste, člověče?

LULU

To je můj ocet!

AUGUST

To je příma!

Kopou se s Lulu radostí do zadku.

ŘEDITEL

To je znamenitý gag! Jak se tam dostal?

INSPEKTOR

Já nemám sušení – é – tušení!

BUMBUL

(neustále pochoduje kolem manéže, vytáhne hodinky a křičí vzhůru na kapelníka) Nevolał mě někdo?

KAPELNÍK

Ne...!

BUMBUL

Tak ať zavolá pozdějc!

INSPEKTOR

Hej, vy! Jak jste se dostal do té basy?

BUMBUL

Já měl parádní entré!

ŘEDITEL

No a?

BUMBUL

Tak jsem měl furórní sukces!

INSPEKTOR

No a?

BUMBUL

Tak vtrhlo publikum do manéže!

ŘEDITEL

No a?

BUMBUL

Tak jsem zvostal vespod!

INSPEKTOR

No a?

BUMBUL

Tak jsem hledal, kde nechal tesař díru!

ŘEDITEL

No a?

BUMBUL

No a von ji nechal v base. Hulá hulá! Mám sukces! (*Věší si na klopu řád.*)

AUGUST

(*učiní podobné gesto jako Bumbul*) Pane octe!

BUMBUL

Ha!

Dýchá na něho a otírá ho jako zrcadlo; přihlazuje si vlasy, vypíná hrud', pózuje – August věrně napodobuje jeho pohyby.

BUMBUL

Do háje, proč jsem šel do ráje, dyť sem eště juník!

AUGUST

To nejste vy.

BUMBUL

To nejsem já?

AUGUST

To jsem já.

BUMBUL

Který já?

AUGUST

Já August.

LULU

August August, august.

BUMBUL

Neznám.

LULU

Tak se s ním seznam.

BUMBUL

Proč?

LULU

Abys ho znal.

BUMBUL

Já nechci.

LULU

Proč?

BUMBUL

Já ho nemám rád.

LULU

Proč?

BUMBUL

Protože ho neznám.

LULU

Tak se s ním seznam!

BUMBUL

(jako by ho teprve teď uviděl, kope ho obřadně do zadku) To jsem rád, že jste rád, já jsem Bumbul Bumbul Bumbul.

AUGUST

Co je to druhý?

BUMBUL

To je zájmeno.

AUGUST

A to třetí?

BUMBUL

To je rezervní, kdyby mně jedno prasklo. Hulá hulá! Zase mám sukces!
(Věší si na klopou další řád.)

AUGUST

Pane Bumbul Bumbul Bumbul, dejte mi Lulu!

BUMBUL

Proč?

AUGUST

Protože jste její otec.

ŘEDITEL

Jak vám to dokáže?

BUMBUL

Kdo to je?

INSPEKTOR

Pan Ředitel!

BUMBUL

Co ředí?

INSPEKTOR

To je Pan Ředitel Holzknecht!

BUMBUL

Jak nám to dokáže? (*Dostane od Pana Ředitele facku a raduje se.*) Je to pan ředitel!

ŘEDITEL

A jak poznám já, že jste opravdu její otec?

BUMBUL

My máme mateřský znamínko!

ŘEDITEL

Jaké?

Bumbul i Lulu současně hmátnou za krk a povytáhnou si kabáty, ve kterých trčí věšák.

OBA

Tady to ramínko!

LULU

Octe!

BUMBUL

Lulu! (*Jako by ji teprve teď uviděl, kope ji něžně do zadku.*) Kde máš tušení?

LULU

Vytušilo se mi.

BUMBUL

Tak si dej příště pozor!

AUGUST

Pane Bumbul Bumbul Bumbul, dejte mi Lulu!

BUMBUL

Nedám.

AUGUST

Proč?

BUMBUL

Protože bys ji měl.

AUGUST

A proč bych ji neměl mět?

BUMBUL

(pateticky) Jen přes mou živolu!

LULU

Proč?

BUMBUL

Máš hrst?

LULU

Mám.

BUMBUL

Tak do ní vem rozum!

LULU

Proč?

BUMBUL

(s opovržením) Dyť je to šašek!

AUGUST

Hohohohó! Já nemůžu moct bejt panem řiditelem!

INSPEKTOR

Hahahaha! Konečně to víš!

ŘEDITEL

Máš ještě minutu čas, jistě si nějak poradíš. *(Zdraví publikum a odchází.)*

BUMBUL *(volá za ním)*

Nevolal mě někdo?

ŘEDITEL

Ne.

BUMBUL

Tak ať zavolá pozdějc! Ted' mám sukces!

AUGUST

(schová se za Inspektora a křičí) Pane Bumbul Bumbul Bumbul, Lulu už není panna!

BUMBUL

Co, ty už nejsi panna? *(Ohmatává ji.)*

LULU

Já už sem předělaná.

BUMBUL

Tak si dej příště pozor! Ha! Kdo to řek?

LULU

Já.

BUMBUL

Kdo tě předělal?? (*Vytáhne pistoli.*) Já ho probodnu!

INSPEKTOR

Pistolí se nebodá.

BUMBUL

Tak ho otrávím!

INSPEKTOR

Pistolí se netráví.

BUMBUL

To nevadí, tak ho ulochtám! (*Vrhne se na Inspektora.*)

INSPEKTOR

Hahahaha, co to děláte, pana Bumbule, já jsem vám dceru nesvedl!

BUMBUL

Hohohohó! Kdo to teda provedl? Žeňte ho, chytte ho, držte ho, pusťte ho, kde je?!

INSPEKTOR

Tady stojí.

BUMBUL

(*spatří Augusta třesoucího se strachem*) Kdo to je?

INSPEKTOR

Vždyť ho přece znáte!

BUMBUL

Toho? Toho jsem už zapomněl!

LULU

To je August August, august!

BUMBUL

(*opět jako by ho poprvé spatřil, kope ho obřadně do zadku*) To mě těší, že jsme pěší, Já jsem Bumbul Bumbul Bumbul.

August se může strachy rozsypat.

BUMBUL

Co mu je?

INSPEKTOR

Bojí se vás.

BUMBUL

Proč?

INSPEKTOR

Chtěl jste se mu přece pomstít.

BUMBUL

Zač?

INSPEKTOR

Za to, že vám svedl dceru.

BUMBUL

Dyť je tady!

INSPEKTOR

Ale už není panna!

BUMBUL

Ach, ta hlava... mám sukces na sukces! (*Věší si další řád.*) Nevolať mě někdo?

INSPEKTOR

Ne.

BUMBUL

Tak ať zavolá pozdějc! – Hohohohó! (*Augustovi.*) Víš, co tě čeká?

AUGUST

Vím.

BUMBUL

Tak co tě čeká?

AUGUST

Nevím.

BUMBUL

Tak hádej, můžeš třikrát!

AUGUST

Já se dám podat.

BUMBUL

Nehádej se a hádej!

AUGUST

Uškrtíte mě.

BUMBUL

Samá voda.

AUGUST

Utopíte mě.

BUMBUL

Přihorívá.

AUGUST

Upálíte mě.

BUMBUL

To by se ti hodilo!

AUGUST

To by se mi nehodilo.

BUMBUL

Ty si ji brutálně vemeš!

AUGUST

Ale já si ji chci vzít!

INSPEKTOR

Pane Bumbule, chtěl jste ho přece zabít!

BUMBUL

Jójó! A kdo by si ji potom vzal?

AUGUST

Já!

BUMBUL

Ani muk! Buď budeš syn smrti nebo její manžel!

LULU

A já budu jeho manžeta!

AUGUST

To bude prima!

Všichni se kopou do zadku.

BUMBUL

Tak vemeš si ji, nebo ne!

AUGUST

Dyž jináč nedáte, pane Bumbul Bumbul Bumbul...!

BUMBUL

Jináč nedám!

AUGUST

Tak si ji vemu, pane Bumbul Bumbul Bumbul.

BUMBUL

Hap! (*Nastaví náruč, Lulu do ní skočí.*) Hap! (*Hodil Lulu do náruče Augustovi a pózuje na potlesk.*) Hulá hulá! Zase mám sukses!

AUGUST

(*klesá pod její tíhou*) Děkuju vám, pane Bumbul Bumbul Bumbul!

BUMBUL

Smíš mi teď říkat jenom Bumbul Bumbul!

TRIO

Pane ředitel, pane ředitel!

Hudba, Augusti běží z manéže tak zaujatí, že nevnímají ani nastupující artisty, ani vcházejícího Pana Ředitele. Zatímco probíhá další číslo, osloví strnulého Inspektora.

ŘEDITEL

Co je vám, pane inspektore?

INSPEKTOR

Já jsem z toho perplex, pane řediteli.

ŘEDITEL

Proč to, kamaráde?

INSPEKTOR

Měl jsem zato, s vaším dovolením, že v našem cirkuse mají místo pouze čísla perfektně secvičená.

ŘEDITEL

Právě tam, kde panuje přísný řád, musí být jistý prostor vyhrazen fantazii. Máte ji snad vy?

INSPEKTOR (

vytahuje papír) S prominutím, pane řediteli, ale v mé smlouvě stojí, račte se přesvědčit, inspektor manéže a) dohlíží, b) sleduje, c) fackuje. Fantazii nemám v úvazku.

ŘEDITEL

Nuže – někdo ji mít musí.

INSPEKTOR

Ale proč právě on?!

ŘEDITEL

Přemýšlejte o tom.

INSPEKTOR

Mám někdy pocit, když mu přihráváme, že si dělá blázny z nás!

ŘEDITEL

Já takový pocit nemám.

INSPEKTOR

Pane řediteli, vy jste Pan Ředitel, to je v cirkuse něco jako, s odpuštěním (*pohlédne vzhůru a pokřičuje se*), ale za co může mít mě, když ho klidně napadne, že on by mohl drezírovat vysokou školu a dokonce stát se Panem Ředitelem?!

ŘEDITEL

Má fantazii, to je vše. Publikum si ji žádá, a je v našem zájmu publikum respektovat. Zatím je menší zlo, budete-li mít sem tam nějaký pocit, než kdyby si publikum povšimlo, že nám dosud nedošlo slíbených šestnáct somálských slonů.

INSPEKTOR

Ach! Já vám rozumím, to je desperátní nápad, pane řediteli!

Číslo končí, artisté se děkují a odbíhají. Děkuje se i Pan Ředitel.

ŘEDITEL

Nuže – pokračujme!

Má se k odchodu, zatímco Inspektor zvedá mikrofon, aby ohlásil další číslo, avšak ve stejném okamžiku začne hrát kapela Valčík Osmi Bílých Lipicánů, ozve se hvizd a do manéže vtančí August s bičem.

ŘEDITEL

Co to znamená??

INSPEKTOR

Já nemám nejmenší...

ŘEDITEL

Stop! Tacet! Ticho! Kdo vám dal povel?

KAPELNÍK

August...!

ŘEDITEL

August! Co si to dovoluješ?!

AUGUST

Já si to chci uzkusit.

ŘEDITEL

K tomu zatím nemáš nejmenší důvod.

AUGUST

Já už mám dvě podmínky! Kapela...

ŘEDITEL

Stop kapela!! Ne docela.

AUGUST

Já mám ženu i chána! Kapela...!

ŘEDITEL

Stop kapela!!! To je pravda, ale ještě nemáš to, bez čeho je rodina jako moře bez vody. Čím je moři voda, tím je rodině –

AUGUST

Pivo.

Inspektor mu dá facku a Pan Ředitel luskně prsty. Tuš.

INSPEKTOR

Naše zlatovlasá, dlouhonohá, štíhloboká, úzkoprsá, andělská, božská Evelýna!

Hudba. Evelýna žonguje neviditelnými kužely.

ŘEDITEL

No, August?

AUGUST

Kdo to je?

ŘEDITEL

Moje dítě.

AUGUST

Nač to je?

ŘEDITEL

Chceš-li být panem ředitelem, musíš mít dítě!

INSPEKTOR

To je granditózní nápad, pane řediteli!

AUGUST

Proč?

ŘEDITEL

Aby tě milovalo. Abys mu předal své umění. Aby zdědilo tvoje dílo, aby neslo dál tvé jméno a tvou slávu.

AUGUST

Já si to unesu sám.

ŘEDITEL

Neznáme dne ani hodiny, August. (*Odchází.*)

AUGUST

Tak se zeptáme, pane ředitel! Hohohohó!

Z brány vleče Bumbul velikou nůši.

BUMBUL

Hulá hulá! Nevolal mě někdo?

AUGUST

Ne.

BUMBUL

Tak ať zavolá pozdějc!

AUGUST

Hohohohó!

BUMBUL

Co tady holákáš?

AUGUST

Pane Bumbul Bumbul, já nikdy nebudu frizírovat vosum bílejch lumpicánů, protože nemám dítě!

BUMBUL

Já mám, já ti ho dám.

AUGUST

Vopravdu?

BUMBUL

Na mou nůši.

AUGUST

Ach, vy jste hodnej, pane Bumbul Bumbul, nikdy vám to nezapomenu.

BUMBUL

Tak mi dej svoje hodinky.

AUGUST

Proč?

BUMBUL

Abys mi to nikdá nezapomněl. Vždycky, když budeš chtít vědět, kolik je hodin, tak si vzpomeneš.

AUGUST

Ale já mám jenom jedny.

BUMBUL

Já taky mám jenom jedny!

AUGUST

Ale podle čeho se budu řídit?

BUMBUL

No přece podle mě!

AUGUST

Tak dobře, přiveďte mi to dítě!

BUMBUL

Mám ho tady v nůši.

AUGUST

Tak mi ho dejte.

BUMBUL

Napřed mi dej ty hodinky!

AUGUST

Proč?

BUMBUL

Abych viděl, jestli jdou.

AUGUST

A jak já poznám, že chodí to dítě?

BUMBUL

Dovol?? To je věc důvěry!!

AUGUST

Já přece nemůžu kupovat dítě v nůši!

BUMBUL

Lepší dítě v nůši než koně na střeše.

AUGUST

Tak ale z ruky do ruky!

BUMBUL

Z ruky do ruky.

August mu dá své hodinky a chmátne po nůši. Víko se otevře a vyskočí Lulu.

LULU

Žeňáku!

AUGUST

Ale to je Lulu!

BUMBUL

To je moje dítě.

AUGUST

To neplatí, pane Bumbul Bumbul, to už jste mi jednou dal!

BUMBUL

Tak si ho vem znova, mě pro jedno dítě neubude. Hulá hulá! Zase mám sukces! (*Věší si další řád.*)

AUGUST

Ale já musím vyzískat svý dítě, tohle už je má manžeta!

BUMBUL

Tak to máš brutální pech! (*Zálibně poslouchá hodinky.*)

AUGUST

Hohohohó!

LULU

Proč brečíš?

AUGUST

Hohohohó! Já nikdy nebudu bejt panem řiditelem!

BUMBUL

Neřvi! Copak ty vopravdu nevíš, jak se vyzíská dítě?

AUGUST

Nevím. Hohohohó!

BUMBUL

Von to neví!

LULU

Hihihih.

AUGUST

Vona to ví?

LULU

To se ví.

AUGUST

Tak mi to řekni.

LULU

To se neříká.

AUGUST

Proč?

LULU

To je žinantní!

AUGUST

Tak mi to pošeptej!

LULU

Já se studím.

AUGUST

Tak mi to řekněte vy, pane Bumbul Bumbul!

Bumbul na něho kývá prstem, aby šel k němu, a odhání posunky Lulu co nejdál. Pak mu šeptá a oběma rukama předvádí obrovský zobák.

AUGUST

To je prima! Pane inšpektor, pane inšpektor!

INSPEKTOR

(přichází) No co je, August?

AUGUST

Pane inšpektor, já nutně potřebuju čápa.

INSPEKTOR

Na co čápa?

AUGUST

Aby mi přines dítě.

INSPEKTOR

Vrtáku! Čápi už děti nenesí.

AUGUST

Proč?

INSPEKTOR

Protože odletěli na jih.

AUGUST

Nač?

INSPEKTOR

Poněvač jim byla zima.

AUGUST

A kdo nosí děti v zimě?

INSPEKTOR

Zeptej se někoho, kdo je má. *(Odchází.)*

AUGUST

(volá na balustrádu) Pane kapelník, pane kapelník!

KAPELNÍK

No co je, August?

AUGUST

Pane kapelník, máte děti?

KAPELNÍK

(zvedne celou kapelu) Samo sebou!

AUGUST

Pane kapelník, a kdo vám je nosí v zimě?

KAPELNÍK

(směje se s celou kapelou) V zimě si je dělám sám.

AUGUST

A je to těžký, pane kapelník?

KAPELNÍK

(směje se s celou kapelou) Ani ne, August.

AUGUST

A pane kapelník, jak je děláte?

KAPELNÍK (*směje se s celou kapelou*) V posteli.

AUGUST

To je prima!

VŠICHNI

Hahahaha!

ŘEDITEL

(*vchází*) Copak je tu k smíchu?

BUMBUL

Mám furórní sukces! (*Věší si další řád.*)

AUGUST

Pane ředitel, pane ředitel!

ŘEDITEL

No co je, August?

AUGUST

Pane ředitel, já nutně potřebuju postel!

ŘEDITEL

Na co postel?

AUGUST

Já si to dítě udělám sám.

ŘEDITEL

(*zarazí smích*) Náhodou tu jednu mám, mohu ti ji půjčit.

Tleskne. Dva stavěči nesou rám postele tak, aby bylo vidět, že je prázdný, třetí a čtvrtý do něho položí drátěnku, pátý a šestý nesou peřiny a polštář.

ŘEDITEL

Je to velice vzácná postel, spala v ní Marie Terezie.

AUGUST

(*žasne*) Marie i Terezie! A měly děti?

ŘEDITEL

Šestnáct!

AUGUST

To je prima! Taková postel se mi právě hodí. (*Leze pod peřinu.*)

INSPEKTOR

Hahahaha! To byl fantasmagorální nápad, pane řediteli!

AUGUST

Pane ředitel, pane ředitel!

ŘEDITEL

No co ještě, August?

AUGUST

(ukazuje spiklenecky na Inspektora) Ať mě ten Nikdo neruší!

Inspektor mu chce dát facku, ale Pan Ředitel ho skutečně odvede z manéže a zdraví publikum. Pauza. August tupě civí z postele.

BUMBUL

Tak co?

LULU

Už ho máš?

AUGUST

Já nevím.

BUMBUL

Jak to, že nevíš?

AUGUST

Já nevím, jak se to pozná!

BUMBUL

Ty hlavo! Tak se zeptej!

AUGUST

Pane placmajstr, pane placmajstr!

PLACMISTR

No co je, August?

AUGUST

Pane placmajstr, jak se pozná, že je dítě hotový?

PLACMISTR

Začne křičet.

BUMBUL

(poslouchá s rukou u ucha) Slyšíš něco?

AUGUST

Ne.

LULU

(poslouchá stejně) Co když je němý?

AUGUST

Moje dítě??

LULU

Tak proč nekřičí?

AUGUST

Hohohohó! Tak vono je němý!

BUMBUL

Neřvi! Třeba ho eště nemáš.

AUGUST

Už ho mám!

LULU

Dítě?

AUGUST

Ne. Napad mě nápad.

BUMBUL

(s *despektem*) Tebe??

AUGUST

Vy ho musíte postrašit!

BUMBUL

Proč?

AUGUST

Když ho postrašíte, lekne se a začne křičet!

LULU

To bude prima!

BUMBUL

(*roztáhne náhle prsty*) Bubububu!

AUGUST

Hohohohó!

BUMBUL

Co ti je?

AUGUST

Já se bojím!

BUMBUL

Babo! Jak chceš někoho strašit, když se bojíš sám! Tak zavři uši a zacpi si voči, my ti to dítě furórně přistrašíme!

August poslechne.

BUMBUL

Pozor, bubáme. Jedna... a dvě... a jedna jsou...

Tu se odvalí peřina, v posteli se vztyčí August Junior a začne řvát.

JUNIOR

Ááááááá!

Bumbul i Lulu se leknou, až upadnou. Pouze August tone v nevědomosti.

AUGUST

Tak co? Už to bude?

INSPEKTOR

(přibíhá) Co se tu děje?

Vrazí Juniorovi do pusy velikou mrkev a tahá Augusta z postele.

AUGUST

Hahahaha! Nelechtej mě, strašáku.

INSPEKTOR

(mu dá facku) Co si to dovoluješ, August! A co je tohle??

AUGUST

Áá! *(Lekl se, div neomdlel. Pak se podívá lépe a začne kopat dítě do zadku.)* Pane ředitel, pane ředitel!

ŘEDITEL

(vchází) No co je, August?

AUGUST

Pane ředitel, už je udělanej!

ŘEDITEL

Kdo je to?

AUGUST

Augusta Augusta augusta August!

INSPEKTOR

To je noncenc! Odkud' je ten panák?

AUGUST

To je můj syňák!

BUMBUL

To je můj sukces!

AUGUST

Já jsem ho založil!

BUMBUL

Já jsem ho vybubal! *(Věší si další řád.)*

ŘEDITEL

Klid! Jak mi to dokážeš, August?

AUGUST

Takhle! (*Vytáhne synovi z úst mrkev.*)

JUNIOR

Pane ziditel, pane ziditel, muze se zikat panu ziditeli august?

ŘEDITEL

No to se nesmí...!

JUNIOR

A pane ziditel, muze se zikat augustovi pane ziditel?

ŘEDITEL

No to se může – é – může!

JUNIOR

Tak vám dekuju, pane ziditel! Hahahaha!

A dostane první facku, načež August zajásá a počne se s Lulu radostně kopat do zadku.

AUGUST

Bude po mně! Bude po mně!

DUO

To je příma! To je příma!

INSPEKTOR

Pane řediteli, on splnil druhou podmínku!

ŘEDITEL

Já umím počítat, pane inspektore.

AUGUST

Pane řiditel, teď já už můžu bejt panem řiditelem!

ŘEDITEL

To bys musel splnit i třetí podmínku.

AUGUST

Tak honem, já už moc chci frizírovat vosum bílejch lumpicánů, já sem už celej předrženej!

ŘEDITEL

Žádný spěch. Zatím nemá smysl, abys ji plnil. Stejně musíš počkat.

AUGUST

Proč?

ŘEDITEL

Nemůžeš být Panem Ředitelem, dokud je tu pan Bumbul.

AUGUST

Proč??

ŘEDITEL

Nejdřív rodiče, potom děti. To je zákon cirkusu.

INSPEKTOR

Pravdoucí pravda, pane řediteli!

BUMBUL

Hulá hulá, já jsem rodič, to je záhon citrusu!

AUGUST

Hohohohó! Vy chcete frizírovat moje lupicány, pane Bumbul Bumbul?

BUMBUL

Ani mě nenapadne, já se koňůch bojím! Já je ani nenapojím, že sem maličkej!

AUGUST

Tak proč teda chcete bejt pane řiditelem, pane Bumbul Bumbul?

BUMBUL

Já nechci.

AUGUST

Pane řiditel, pane řiditel, von nechce!

BUMBUL

Já nechci, ale můžu!

AUGUST

Ale proč byste měl moct, pane Bumbul Bumbul?

BUMBUL

No abys nemoh ty. Hulá hulá!

ŘEDITEL

Nedá se nic dělat, August, musíš čekat.

AUGUST

Pane Bumbul Bumbul, jak dlouho budete eště živej?

BUMBUL

Až z toho budeš neduživej! Hulá hulá! (*Odchází za červenou oponu a je stále slyšet, jak z dálky huláká.*) Mám sukces! Nevolal mě někdo?

AUGUST

Hohohohó!

LULU

Proč brečíš, August?

AUGUST

Lulu, Lulu, já nikdy nebudu frizírovat vosum bílejch lupicánů a ty nikdy nebudeš sedět v louži!

INSPEKTOR

Hahahaha! Teď jsi v koncích, August!

ŘEDITEL

Třeba tě něco napadne, Zkus to, Augusto!

August tlačí.

ŘEDITEL

Nic?

AUGUST

Nic!

LULU

(náhle) August...

AUGUST

No co je, Lulu?

LULU

Mě taky napad!

AUGUST

Kdo??

LULU

Ten nápad. Aby octa někdo zavolal.

AUGUST

A kdo někdo?

LULU

Já. On shání anžažmá! Tak mu ho nabídnu.

AUGUST

Ale jak?

LULU

Pane řidiel, pane řiditel

ŘEITEL

No co je, Lulu?

LULU

Pane řiditel, já nutně potřebuju silnej tulifón! *(Naznačuje telefonování.)*

ŘEDTEL

Náhoou tu mám jeden hasičský, hned ho dám zapojit.

Dva hasiči projedou manéž s kolem kladoucím rozvinující se požární hadici.

LULU

*(promluví do bližšího konce a napodobí SOS - Ty ty ty - tá tá tá - ty ty ty
Pak mluví co nejhlubším hlasem) Mej dej! Dej mejdlo a mej!*

BUMBUL

(objeví se na druhém konci hadice, strčí si konec do ucha a řve. Hulá? Hulá? Tady Bumbul Bumbul Bumbul!

LULU

Tady cirkus Cesta rájem, máme o vás ihned zájem!

BUMBUL

Já to béřu! Pane inšpektor, nevede ten gábel do ráje?

INSPEKTOR

Hahahaha! To jste uhod!

BUMBUL

Tak to štymuje. A jak von ten ráj vlastně vypadá?

INSPEKTOR

Jako obrovský šapitó.

BUMBUL

Tak to štymuje. A je tam taky manéž?

INSPEKTOR

Celá z kobylího zlata.

BUMBUL

Tak to štymuje!

Proč vás ten ráj tak zajímá, pane Bumbule?

BUMBUL

Zrovna mi tam nabídli anžažmá!

INSPEKTOR

Vám se u nás nelíbí, pane Bumbule?

BUMBUL

(hlasitým šepotem) Mně děsně vadí ten August!

INSPEKTOR

Ale pročpak, pane Bumbule?

BUMBUL

Je to kašpar! Jen se na něho podívejte!

INSPEKTOR

Zdálo se mně, že jste mu podobný, pane Bumbule.

BUMBUL

Já? On je podobnej mně! Já nejsem podobnej nikomu. Já nejsem podobnej ani sobě, já jsem úplně nepravděpodobnej!

INSPEKTOR

Tak to vám přeju šťastnou cestu, pane Bumbule.

BUMBUL

Budu mít v ráji furórní sukces! *(Plivá si na ruce, rozhýbává nohy, všelijak se připravuje ke startu)* J á si dám brutální rozběh! Virbl!

Bubeník poslechne, Bumbul si začne pozadu velkými kroky dávat rozběh, až zmizí za portálem. Inspektor vytáhne a podá řediteli velkou startovací pistoli.

ŘEDITEL

(přiloží dlaně k ústům a volá do dálky) Připravéén, pane Bumbuléé?

BUBUL

(z velké dálky s ozvěnou) Áánóó...

Pan ředitel tedy vystřelíú Je to rána jako z děla, a Bumbulúb start je tak ostrý že přeletí scénu od portálu do portálu jako blesk... možna to byl stejně oblečený panák vystřelený přes manéž na silné gumě. Bouřlivý potlesk ze záznamu, Pan Ředitel rozesílá polibky na všechny strany, inspektor se pyšně uklání s ním, než ho zezadu zatahají August s Lulu.

AUGUST

Pan Bumbul...

LULU

...Bumbul...

AUGUST

... Bumbul...

OBA

... už je v ráji...?

INSPEKTOR

Jójó, je v háji na věčný časy a nikdy jinak!

AUGUST

(šťastně) Tak to už já můžu frizírovat těch osum bílejch lumpicánů...!

ŘEDITEL

(pochopí svůj omyl, tak alespoň získává čas, když poručí) Pauzu!! (A odchází.)

INSPEKTOR

(se chopí mikrofonu) Následuje krátká přerucha, v kteréžto si s občerstvením můžete prohlédnouti naše stáje!

Odchází rovněž. V manéži zůstanou jen August, Lulu. Tiše zní Valčík Osmi Bílých Lipicánů a oni vytáhnu syňákoví z pusy mrkev, aby se o ni podělili. Manéž prudce zhasne, otvírají se dveře sálu a vběhnou prodavači s pokřikem Zmrzlina! či Limonáda!

PŘESTÁVKA

[II]

Gong. Hlediště hasne. Kapelník nasadí taktovku a strne, protože v tu chvíli se ozve neobyčejně silně i nakřáple Valčík Osmi Bílých Lipicánů. Do manéže vleče August vozík sena. Nechá ho stát, ukloní se, vytáhne bič, práskne, div si nepodrazí nohy, a se zavřenýma očima se blaženě oddá fiktivní drezúře. Následován Inspektorem vbíhá Pan Ředitel.

ŘEDITEL

Stop! Tacet!

Kapela vyděšeně zvedá nástroje, aby dokázala, že mlčí.

ŘEDITEL

Kdo to hraje??

INSPEKTOR

Já nemám ponětí, pane řediteli... *(Běží dozadu s pokřikem.)* Kdo to hraje?

August stále zaníceně drezíruje. Pana Ředitele napadne prohrábnout hromadu na vozíku. Pak strhne prostěradlo, na němž je přilepena tenounká vrstva sena, objeví starodávný gramofon s velkou troubou a sejme zvukovku. August prchne do publika. Pan Ředitel krotí rozlíceného Inspektora.

INSPEKTOR

Mizero! Jdeš sem!?

ŘEDITEL

Klid! *(Laskavě.)* August! Ty už nevíš, co jsem ti řekl!?

AUGUST

Ne.

ŘEDITEL

Tak ti to řeknu znovu, August.

AUGUST

Vy už nemáte slovo!

INSPEKTOR

Cože??

AUGUST

Vy jste mi ho dal, že já budu frizírovat vosum bílejch lupicánů, a vono vás dělá. (*Dovolává se diváka, jemuž usedl na klín.*) Tady ten pán to slyšel!

ŘEDITEL

Já svoje slovo dodržím. Ten pán ovšem zajisté slyšel také, k čemu ses uvázal ty.

AUGUST

Já už mám uvázanou vizitku i manžetu i syňáka a chám je v háji! Tady ta slečna to ví! (*Sedá jí na klín.*)

ŘEDITEL

Pak ovšem zajisté rovněž ví, že máš splnit ještě třetí podmínku.

AUGUST

(*vrací se honem do manéže*) Jo jo, už já ji naplním!

ŘEDITEL

Ta je ovšem nejtěžší.

AUGUST

Tu taky já uzdvihnu!

ŘEDITEL

August, pozor! Třetí podmínka je: musíš mít cirkus!

AUGUST

Hahahaha! Já ho mám!

ŘEDITEL

To je můj cirkus, August, a proto jsem tu já Panem Ředitelem. Až ho ode mě koupíš, budeš Panem Ředitelem ty a můžeš tu drezírovat osm bílých lipicánů.

INSPEKTOR

Hahahaha! To je katastrální nápad, pane řediteli!

AUGUST

Ale pane ředitel, pane ředitel...!

ŘEDITEL

Jenom si pospěš, August, večer je krátký! (*Odejde.*)

AUGUST

Pane inšpektor, pane inšpektor!

INSPEKTOR

No co je, August?

AUGUST

Pane inšpektor, zač je takovej cirkus?

INSPEKTOR

Za všechny prachy, August!

AUGUST

Pane inšpektor a nepučíte mi je?

INSPEKTOR

Tobě bych půjčil jedině neštovice, pobudo!

AUGUST

Co je pobuda?

INSPEKTOR

Ne co, ale kdo. Zmalovaná obluda jako seš ty, hahahaha. Ale něco bych možná

od tebe koupil.

AUGUST

Jo jo. A co?

INSPEKTOR

Tu tvou fantazii, tobě už je teď stejně houby platná.

AUGUST

Jo jo. Co za ni dáte?

INSPEKTOR

Co za ni chceš?

AUGUST

(počítá si všechny prsty) Vosum korun.

INSPEKTOR

Pět je až dost za takovou zbytečnost.

AUGUST

Jo jo, tak mi je dejte.

INSPEKTOR

(foukne) Tumáš!

AUGUST

Kde tumám?

INSPEKTOR

Jestli máš tak slabou fantazii, že je nevidíš, tak ji nekoupím.

AUGUST

Jo jo, už je skoro vidím.
 INSPEKTOR
 Tak sem s ní!

August se při virblu šacuje, až konečně najde pod kloboukem vejce. Podá je Inspektorovi.

INSPEKTOR
 To má být ona?

AUGUST
 Jo jo. Dávejte na ni pozor, pane inšpektor!

INSPEKTOR
 Tak mi půjč ještě klobouk! (*Když mu ho August nechápavě podá, rozklepne do něho vajíčko a směje se vítězoslavně.*) Teď snad bude pokoj!

AUGUST
 Hohohohó!

INSPEKTOR
 (*odchází*)

AUGUST
 Hahahaha!

Inspektor se otočil a s hrůzou zírání, jak August vybírá z klobouku pípající kuřátka a pouští je do manéže, načež uteče. Inspektor zoufale velí kapele, aby hrála, a pískáním svolává stavěče. Chytají kuřata, ale místo nich běhají náhle po manéži slepice, které trousí spoustu vajec. Do manéže se vřítí augustí rodina. August a Lulu tlačí necky na starých pneumatikách; v nich spočívá pod roztrhaným deštníkem Junior s mrkví v puse. Oba sbírají vajíčka a házejí je do kočárku. A tentokrát to nejsou oni, kdo volají Pana Ředitele.

INSPEKTOR
 Pane řediteli, pane řediteli!

ŘEDITEL
 Co se děje?

INSPEKTOR
 Zle je! Zle je!

AUGUST

Pane ředitel, já jsem platitel, teď já si koupím váš cirkus za ty vajce a budu v něm frizírovat těch osum bí...

ŘEDITEL

(přeruší ho) To by ses nedoplatil, August. Ale nabízím ti sázku.

AUGUST

Co to je?

ŘEDITEL

Já ti dám úkol, a když tykrom jej splníš do třinácti minut, můžeš ihned drezírovat.

AUGUST a LULU

To je příííma! To je příííma!

ŘEDITEL

Jenomže: pokud od chvíle, kdy já řeknu Teď! do chvíle, kdy ty řekneš Už! přetáhneš čas o jedinou vteřinu, pak je se vším amen, a budu jako kamen!

Zatleská, a dva stavěči přinesou kulaté hodinky velké jak kolo od vozu, které mají na ciferníku krom jedné ručičky pouze třináct minut a velký nápis ROŽNOV..

INSPEKTOR

(tleská též) To je pyramydůlní nápad, pane řediteli!

AUGUST

(rozcvičuje se) Tak kde je ten oukol??

ŘEDITEL

Sestavíš pěvecký soubor, ale pozor: žádný švindl, nesmí v něm být nikdo od mého cirkusu! A s tím souborem nacvičíš a zazpíváš, ale pozor: dvojhlasně! píseň na slova, která ti nadiktují, pozor, diktují - Teď!

Vteřinová ručička se posune z nuly na jedničku.

ŘEDITEL

(diktuje) Rožnovské - hodiny - slouží - přání: ať - nikdy -nebudou – tancovat s pobudou - lipicáni!“

AUGUST

Ale pane řidi...

ŘEDITEL

Hodiny běží, August!

Odchází a velitelsky s sebou strhne také Inspektora. Augusti zůstanou v manéži se stopkami sami.

AUGUST

Huhuhuhů...

LULU

Proč brečíš, August?

AUGUST

Já nikdy nebudu frizí...

LULU

Mně něco napadlo: My máme divadlo!

AUGUST

No a...?

LULU

A v něm děti jako smetí! *Do publika.* Děti, poslechněte!! Že nám pomůžete??

Následuje řízená improvizace. Čtyřka až šestka dobře zpívajících dětí na přístavcích by měla strhnout několik dalších, aby je následovaly na scénu do manéže. Stačí krátká chvíle, aby je naučily „bimbat“ doprovod ke známé lidové písni „Rožnovské hodiny“. Když to hravě svedou a procvičí s Augustem i Lulu na „la la la“, seřadí se všechna děcka v soubor a vše je připraveno.

AUGUST

Úuuž!

Pan Ředitel, Inspektor, ale i stavěči se vynoří a hledí nevěřícně na ručičku hodin, která se zastavila mezi dvojkou a trojkou. August začne dirigovat „bim bam bim bam“, pak se otočí, spolu s Lulu ukloní a oba zazpívají unisono pozměněný text.

OBA

Rožnovské hodiny plní přání: Můžem se radovat, budou tu tancovat lumpicáni!

VŠICI

Hurááá!

Děti se loučí s Augusty a vracejí do hlediště.

PAN ŘEDITEL

(se je snaží překřiknout) Ticho! Ticho!! Ticho!!! *Konečně se mu o podaří. To neplatí! To byl podvod!*

AUGUST s LULU

Proč??

JUNIOR

(vystrčí hlavu z necek a přidá se) Plóc?

ŘEDITEL

Podmínka zněla: zazpívat dvojhlasně!

AUGUST s LULU

No a?

LULU

Já jsem jeden hlas!

AUGUST

A já jsem druhéj hlas.

OBA

(k publiku) Děti! Kolik je jedna a jedna?

DĚTI

(hlavně ty „navedené“) Dvě!!

JUNIOR

(opět vystrčí hlavu a ukazuje dvě mrkve) Jůůů! Pan ziditel neumí počítat do dvouch!

DĚTI

Jůůů!

Pískají a dupou.

INSPEKTOR

Pane řediteli, copak to nikdy neskončí??

ŘEDITEL

Naopak. *(Bere mikrofon, pokyne kapele, aby zahrála tuš, a slavnostně ohlašuje.)* Velevážení! Závěrem našeho programu předvede světoznámou drezúru osmi bílých lipicánů sám – August August, august!

INSPEKTOR

Pane řediteli, co to má znamenat??

ŘEDITEL

To znamená, že překonal mé očekávání.

INSPEKTOR

(zdrčeně) To je tedy konec!

ŘEDITEL

Ano – to je šlusnumr!

TRIO

(se raduje, Junior vyskočí z kočárku) To je prima, to je prima!

ŘEDITEL

Přesvědčil jsi mne, August, že jsi opravdu schopný... všeho! Chci tedy dodržet své slovo.

AUGUST

Jo jo, držte ho, ať mi ho nikdo neveme!

LULU

Vem si ho radši, August, já ho skovám!

ŘEDITEL

Ale dřív, protože tě mám rád, bych tě chtěl varovat.

JUNIOR

Mne taty, já taty ci bejt valovanej!

ŘEDITEL

August, ty jsi zasvětil celý večer, celý svůj večer, představě, že budeš drezírovat osm bílých lipicánů. Byla to smělá představa, August, a pomohla ti k řadě parádních čísel, za která zasloužíš potlesk.

Tleská a vyzve k potlesku i celou manéž a publikum. Augusti se přidají.

ŘEDITEL

Ted' však přichází skutečnost, August!

AUGUST

Kde?

ŘEDITEL

Skutečnost dupe ve stáji šestnácti páry kopyt, skutečnost řičí a vzpíná se proti tobě.

LULU

(tiskne k sobě Juniora) Hohohohó!

AUGUST

Proč brečíš, Lulu?

LULU

Já se jí bojím!

ŘEDITEL

Napadlo tě vůbec, že to třeba nedokážeš? Co když tě neposlechnou, když nepůjdou hóch, když tě publikum vypíská, když propadneš?

LULU

Hohohohó! Nebud' zpropadenej, August!

ŘEDITEL

Pak všechno tvoje úsilí bylo marné, pak vlastně celý tvůj večer, August, neměl smysl!

LULU

Hohohohó! Ať nemá nesmysl, August!

ŘEDITEL

Ale i když, August, i když se stane zázrak a oni půjdou hóh a publikum zatleská – co pak?

AUGUST

Copak?

ŘEDITEL

Tvoje barvy zplihnou, tvůj smích ochraptí, tvé fantazii vypadnou vlasy, už nikdy nestvoříš gag, ani trik, ani entré, ani pasáž!

AUGUST

Proč?

ŘEDITEL

Protože dosáhneš vrcholu. A z vrcholu vedou všechny cesty dolů.

AUGUST

Hohohohó!

LULU

August, nelez tam! Já bych tam nelezla!

ŘEDITEL

Sen má zůstat snem, August. Jinak ho zabiješ. Už mi rozumíš?

AUGUST

Jo jo.

ŘEDITEL

A jak tomu rozumíš?

AUGUST

Sen je snivej, dyž je živej.

ŘEDITEL

Chceš ho snad zabít, August?

AUGUST

Ne ne!

ŘEDITEL

Jsem rád, že jsem se v tobě nezklamal.

Děkuje se, kapela hraje tuš.

INSPEKTOR

To byl tůjtajfunový nápad, pane řediteli, všescka čest!

JUNIOR

Vsecta cest stlanou!

ŘEDITEL

Za své snažení si ovšem zasloužíš odměnu. Máš-li nějaké přání, rád ti je splním.

AUGUST

To je příma!

ŘEDITEL

Tak co bys chtěl, August, ven s tím!

AUGUST

(volá ho k sobě prstem, a když se k němu nakloní, zaře mu dychtivě do ucha) Já chci frizírovat vosum bílejch lumpicánů!!

LULU

A já budu přitom sedět v louži!!

JUNIOR

Tatý, ja taty! Tatý, ja taty!

INSPEKTOR

To je brytální drzost, pane řediteli!

ŘEDITEL

(se zachmuří) Dobrá. Sám jsi to chtěl. Je-li tomu tak, jistě pochopíš mou obavu, abys nepřišel k úrazu.

AUGUST

Já nikam nepudu, já tady pobudu!

ŘEDITEL

Pro všechny případy mi musíš podepsat revers.

AUGUST

Jo jo! Co to je?

ŘEDITEL

Poslouchej dobře! *Podá Inspektorovi papír.*

INSPEKTOR

(čte překvapen) „Já, nížepodepsaný August August, august, prohlašuji za sebe i svou rodinu, že od této chvíle až do skončení programu pracujeme v manéži na vlastní riziko a za následky všeho druhu odpovídáme sami.“

AUGUST

Komu?

ŘEDITEL

Sobě.

AUGUST

To je prima! Já si moc rád vodpovídám.

ŘEDITEL

Tak to podepiš.

AUGUST

Já neumím psát.

ŘEDITEL

Tak udělej tři křížky.

AUGUST

Jo jo! (*Vyplazuje přitom jazyk.*)

INSPEKTOR

Ty alfabete, to jsou kolečka!

AUGUST

Kříže sou tak smutný!

ŘEDITEL

Nevadí, je tu dostatek svědků.

LULU

Monument! A kdo přinese to rizoto?

ŘEDITEL

Jaké rizoto?

LULU

(*ukazuje na papír*) Toto.

ŘEDITEL

Riziko ponese te vy.

LULU

To je prima!

AUGUST

A kdo přivede těch vosum bílejch lumpicánů?

ŘEDITEL

Přiběhnou sami. Teď se musíte převléknout, zatím připravíme manéž!
(*Tleskne.*)

Kapela začne hrát! Stavěči přinášejí a spojují rychle jednotlivé díly mříže. Z brány běží stavěči s košem kostýmů.

LULU

Jo jo, já chci bejt krááásná!

INSPEKTOR

Vemte si všecyky svoje šperky, hahahaha!

AUGUST

Jo jo, já pudu ve fracku!

JUNIOR

Tatý, já taty, tatý, ja taty!

INSPEKTOR

To bude fracek ve fracku, hahahaha!

Převlékli se. August má děravý frak a zmačkaný cylindr. Lulu roztrhaný kožich. Ve volné ruce nese August šambriéru. Tuš. Radostně se uklánějí a přitom se praští o mříž, která už zcela uzavřela střed manéže.

TRIO

Au!

AUGUST

Pane řiditel, pane řiditel!

ŘEDITEL

No co je, August?

AUGUST

Pane řiditel, nám sem dali nákej klandr!

ŘEDITEL

To je gitr, August.

AUGUST

Hohohohó!

ŘEDITEL

Proč brečíš, August?

AUGUST

Kde já budu frizírovat vosum bílejch lumpicánů?

ŘEDITEL

No přece v gitru, August!

AUGUST

A proč?

ŘEDITEL

Aby nikoho nepošlapali.

AUGUST

Proč?

ŘEDITEL

Kdyby se ti splášili.

LULU

Hohohohó!

AUGUST

Proč brečíš, Lulu?

LULU

(tiskne k sobě Juniora) Já se bojím, August!

AUGUST

Proč?

LULU

Aby tě nepošlapali, August!

AUGUST

Proč by mě pošlapovali? Já je miluju!

ŘEDITEL

Je to jen formalita! Myslím, že takové nebezpečí nehrozí.

AUGUST

Slyšíš, Lulu? Je to jen normalita!

LULU

A kde je moje louže?

ŘEDITEL

V gitru.

LULU

Proč?

ŘEDITEL

Abyste lépe viděla!

Otevře jim branku v gitru. Tuš. Stojí tam vysoká sedačka, ke které vede žebřík.

LULU

To je příma.

ŘEDITEL

Tak spust', August!

JUNIOR

Tatý!

AUGUST

No co je, August?

JUNIOR

(dřepí u spojovacího tunelu) Jat se tudy ty vopicáni plotáhnou?

AUGUST

(přičapne k němu) Pane řiditel, pane řiditel!

ŘEDITEL

Co je, August?

AUGUST

Jak se tudy ty lumpicáni natáhnou?

ŘEDITEL

Přikrčí se.

LULU

August!

AUGUST

Co je, Lulu?

LULU

Pojď pryč!

AUGUST

Proč??

LULU

Mně je to tu ouzký!

AUGUST

Přikrč se taky, Lulu! Ty musíš bejt se mnou v louži!

LULU

Tak aspoň Gustík ať de pryč!

JUNIOR

Já neci pic, já ci bic!

INSPEKTOR

(podává mu malý bičík) Chlapectovi se líbí v mzízi!

ŘEDITEL

Koně mláděti neublíží.

AUGUST

Slyšíš to, Lulu? Von mi pomohne!

LULU

Jak?

AUGUST

Až písknu, vtevře jim branku.

JUNIOR

To bude plíma!

August pomáhá Lulu na sedačku. Tuš. Kapela začne tiše hrát Valčík Osmi Bílých Lipicánů.

AUGUST

Slyšíš, Lulu? Už seš první dáma!

LULU

To je příma!

ŘEDITEL

Připraven, August?

Za branou manéže temně zařve šelma.

LULU

August!

AUGUST

Co je, Lulu?

LULU

Co to bylo?

AUGUST

Pane řiditel, pane řiditel!

ŘEDITEL

No co je, August?

AUGUST

Pane řiditel, co to bylo?

ŘEDITEL

To už se lipicáni nemohou dočkat, August!

AUGUST

Ty maj divnej hlas, pane řiditel...

ŘEDITEL

To se tak těší, August.

LULU

August!

AUGUST

Co je, Lulu?

LULU

Já už se taky těším.

ŘEDITEL

Tak začni, August.

August kývne, vytáhne píšťalku a dá do úst. Nové zařvání. August píšťalku vyplivne a běží ke dveřím gitru.

AUGUST

Pane řiditel, pane řiditel!

ŘEDITEL

No co je, August?

AUGUST

Pane řiditel, vodevřte mi!

ŘEDITEL

Proč?

AUGUST

Já něco potřebuju!

ŘEDITEL

(otevře mu) No prosím. Co potřebuješ?

AUGUST

(se snaží skrýt svůj strach) Já se potřebuju nadejchnout. *(Zhluboka dýchá.)*

LULU

August!

AUGUST

Co je Lulu?

LULU

August, proč nic není?

AUGUST

Už něco bude, Lulu...! (*Vrací se do gitru.*)

ŘEDITEL

Tak do toho, August!

INSPEKTOR

To byl genitální nápad, pane řediteli!

August znovu kývl, vrátil se doprostřed gitru, dá do úst píšťalku. Opět zařvání. August znovu vyplivne píšťalku a běží ke dveřím.

AUGUST

Pane ředitel, pane ředitel!

ŘEDITEL

No co je zas, August?

AUGUST

Pane ředitel, já musím někam!

ŘEDITEL

Ted' už to vydrž, August! Za malou chvíli bude po všem.

AUGUST

Já to asi nevydržím.

PERSONÁL

Hahahaha!

ŘEDITEL

Vidíš, smějou se ti.

LULU

August!

AUGUST

Co je, Lulu?

LULU

Proč se všichni smějou?

AUGUST

Protože mám sukces, Lulu! Hohohohó!

LULU

Tak proč brečíš, August?

AUGUST

Protože sem veselej, Lulu!

LULU

Proč?

AUGUST

Protože ti vyfrizíruju vosum bílejších lumpicánů, Lulu!

LULU

Proč?

AUGUST

Protože tě, Lulu, milulu!

LULU

To je prima!

August dá potřetí do úst píšťalku. Valčík je přehlušen virblem. Pan Ředitel Holzknacht a po něm všichni zaměstnanci si natáhnou bílé rukavičky a významně drží ruce daleko do těla. Konečně August pískne a Junior otvírá branku.

JUNIOR

Putaputaputaputa!

ŘEDITEL

Líbíš se mi, August!

AUGUST

Vy mně taky, pane řiditel!

ŘEDITEL

Zlom vaz, August!

AUGUST

Vy mně taky, pane řiditel!

Pan Ředitel i všichni zaměstnanci v ten okamžik pietně smeknou. To už zní virbl i řev tygra fortissimo a nastala naprostá tma. Ale už o pár vteřin později vše tichne a je přehlušeno známým bimbambimbáním, které sílí a sílí, až se opět rozsvítí. V manéži leží obrovský vycpaný tigť a na něm stojí jako myslivci po honu August, Lulu i Junior, zdravící pubikum kordy jako tři mušketýři

VŠICI

(zpívají tentokrát perfektně ze záznamu a mávají na děti v hledišti, aby bimbaly také) Rožnovské hodiny

plní přání:
můžem se radovat,
budou tu tancovat
lum-pi-cáá-ni!

KONEC

23.4.2020 – 14.05
Praha